

nie do dnia wejścia w życie niniejszego dekretu, umarza się.

Koszty postępowania w sprawach, umorzonych w myśl ust. 1, obciążają stronę, która je poniosła, jednakże uiszczony opłaty sądowe zwraca się stronom.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol

Minister Skarbu:

w z. Wincenty Jastrzębski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świętkowski

385

DEKRET

z dnia 25 października 1948 r.

o zmianie dekretu z dnia 8 listopada 1946 r. o organizacji samorządu zawodowego lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 25 czerwca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 223) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 8 listopada 1946 r. o organizacji samorządu zawodowego lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 354) wprowadza się zmianę następującą:

w art. 1 ust. 2 skreśla się wyrazy następujące po słowach „Minister Zdrowia“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Zdrowia.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

386

DEKRET

z dnia 25 października 1948 r.

o sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa, położonej w Opalenicy, powiat Nowy Tomyśl.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 25 czerwca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 223) — Rada Mi-

nistrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż nieruchomości Skarbu Państwa, będącej w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, położonej w Opalenicy, powiat Nowy Tomyśl, stanowiącej

parcelę Nr 951/61 o powierzchni 271 m², zapisaną w księdze wieczystej gminy Opalenica, tom XXXIV, wykaz L. 1201.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Komunikacji i Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Skarbu:

w z. Wincenty Jastrzębski

387

DEKRET

z dnia 25 października 1948 r.

o zmianie ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 25 czerwca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 223) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131 i Nr 30, poz. 181, z 1947 r. Nr 43, poz. 226) wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. 2:

a) w ust. (1) dodaje się pkt g), h) oraz i) w brzmieniu:

„g) w armii niemieckiej, w czasie wojny od dnia 1 września 1939 r. do dnia 9 maja 1945 r., jeżeli posiadają stałe zaświadczenie wydane na mocy ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 17, poz. 96, Nr 34, poz. 203 i Nr 55, poz. 307 oraz z 1946 r. Nr 11, poz. 73) lub prawomocne postanowienie sądu grodzkiego orzekające rehabilitację w pełnym rozmiarze albo co do których prokurator wydał postanowienie stwierdzające, że czyn nie podlega ściganiu, albo też jeżeli osoby te były w okresie wojny stałymi mieszkańcami Ziemi Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska i uzyskały obywatelstwo polskie (autochtoni),

h) w armii niemieckiej w czasie wojny 1914—1918 r., jeżeli w czasie wojny 1939—1945 r. były stałymi mieszkańcami Ziemi Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska i miały przyznane prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego przez władze niemieckie oraz uzyskały obywatelstwo polskie,

i) w armiach (formacjach wojskowych) obcych w czasie wojny po 1 sierpnia 1914 r. repatriowane na teren Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli osoby te miały przyznane zaopatrzenie inwalidzkie w państwie, którego były obywatelami, lub jeżeli miały warunki do jego uzyskania z tytułu uszkodzenia zdrowia doznanego po 31 sierpnia 1939 r.“,

b) w ust. (2) pkt b) otrzymuje brzmienie:

„b) osoby, które doznały uszkodzenia zdrowia po 27 grudnia 1918 r. w wojsku niemieckim w czasie pokoju, jeżeli osoby te w czasie wojny 1939—1945 r. były stałymi mieszkańcami Ziemi Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska (autochtoni) i miały przyznane prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego przez władze niemieckie oraz uzyskały obywatelstwo polskie“;

c) po pkt b) dodaje się nowy pkt c) w brzmieniu:

„c) w wojsku innych państw obcych w czasie pokoju po 11 listopada 1918 r., jeżeli osoby te miały przyznane prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego lub warunki do jego uzyskania i zostały repatriowane na teren Rzeczypospolitej Polskiej“;

d) dodaje się nowy ust. (3) w brzmieniu:

„(3) Minister Pracy i Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu na wniosek Ministra Obrony Narodowej przyznawać zaopatrzenie inwalidzkie w przypadkach niemożności udowodnienia lub nieistnienia związku przyczynowego między śmiercią, uszkodzeniem zdrowia lub pogorszeniem uszkodzenia zdrowia a służbą wojskową, jeżeli nastąpiło to w czasie czynnej służby w odrodzonym Wojsku Polskim i spowodowało utratę co najmniej 65% zdolności zarobkowej, a szczególne okoliczności przemawiają za przyznaniem zaopatrzenia“.